

MISSATGE DEL DIA MUNDIAL DEL TEATRE 2023 SAMIHA AYOUB (ACTRIU. EL CAIRE, EGIPTE, 1932)

A tots els meus amics els artistes de teatre d'arreu del món.

Us escric aquest missatge en el Dia Mundial del Teatre, i per més que em senti aclaparada per la felicitat amb que us parlo, cada fibra del meu ésser tremola sota el pes del que tots patim, artistes teatrals i no teatrals, de les pressions demolidores i de la barreja de sentiments enmig de l'estat actual del món. La inestabilitat és un resultat directe del que avui en dia està passant el nostre món en termes de conflictes, guerres i desastres naturals que han tingut efectes devastadors no només en el nostre món material, sinó també en el nostre món espiritual i la nostra pau psicològica.

Avui us parlo mentre tinc la sensació que el món sencer s'ha convertit en illes aïllades, o com vaixells que fugen en un horitzó ple de boira, cadascun d'ells desplegant les veles i navegant sense guia, sense veure res a l'horitzó que el guïi, i malgrat això, continua navegant, amb l'esperança d'arribar a un port segur que el contingui després de les seves llargues passejades enmig del tràngol.

El nostre món mai no ha estat tan connectat entre sí com ara, però al mateix temps mai ha estat més dissonant i més allunyat l'un de l'altre que avui. Aquí rau la dramàtica paradoxa que ens imposa el nostre món contemporani. Malgrat el que tots estem presenciant pel que fa a la convergència en la circulació de notícies i comunicacions modernes que va trencar totes les barreres de les fronteres geogràfiques, els conflictes i tensions que viu el món van superar els límits de la percepció lògica i van crear, enmig d'aquesta aparent convergència, una divergència fonamental que ens allunya de la veritable essència de la humanitat en la seva forma més simple.

En la seva essència original, el teatre és un acte purament humà basat en la veritable essència de la humanitat, que és la vida. En paraules del gran pioner Konstantin Stanislavsky, "Mai entreu al teatre amb fang als peus. Deixa la pols i la brutícia fora. Deixa les teves petites preocupacions, baralles, petites dificultats amb la roba exterior, totes les coses que arruïnen la teva vida i et desvien l'atenció del teu art, a la porta". Quan pugem a l'escenari, ho fem amb una sola vida dins nostre per a un ésser humà, però aquesta vida té una gran capacitat de dividir-se i reproduir-se per convertir-se en moltes vides que transmetem en aquest món perquè cobreixi vida, floreixi. i difongui la seva fragància als altres.

El que fem en el món del teatre com a dramaturgs, directors, actors, escenògrafs, poetes, músics, coreògrafs i tècnics, tots nosaltres sense excepció, és un acte de creació de vida que no existia abans de pujar a l'escenari. Aquesta vida mereix una mà afectuosa que l'agafi, un pit amorós que l'abraci, un cor amable que hi simpatitzi i una ment sòbria que li doni les raons per continuar i sobreviure. No exagero quan dic que el que fem a l'escenari és l'acte de la vida mateixa i generar-la des del no-res, com una brasa roent que brilla en la foscor, il·luminant la foscor de la nit i escalfant-ne la fredor. Som els que donem esplendor a la vida. Som els que ho encarnem. Som els que el fem vibrant i significatiu. I som nosaltres els que donem les raons per entendre-ho. Som els que utilitzem la llum

de l'art per enfrontar-nos a la foscor de la ignorància i l'extremisme. Som els que abracem la doctrina de la vida, per tal que la vida s'escampi en aquest món. Per això, fem el nostre esforç, temps, suor, llàgrimes, sang i nervis, tot el que hem de fer per aconseguir aquest missatge elevat, defensant els valors de la veritat, la bondat i la bellesa, i creient realment que la vida mereix ser viscuda.

Us parlo avui, no només per parlar, o per celebrar el pare de totes les arts, el "teatre", en el seu dia mundial. Més aviat us convido a estar junts, tots plegats, de la mà i espatlla amb espatlla, a cridar amb tota la veu, com estem acostumats a fer als escenaris dels nostres teatres, i a deixar sortir les nostres paraules. per despertar la consciència del món sencer, per buscar dins nostre l'essència perduda de l'home. L'home lliure, tolerant, amorós, simpàtic, amable i comprensiu. I permetre-us rebutjar aquesta imatge vil de brutalitat, de racisme, de conflictes sagnants, de pensament unilateral i d'extremisme. L'home ha caminat per aquesta terra i sota aquest cel durant milers d'anys, i hi continuarà caminant. Així que treu-li els peus del fang de les guerres i els conflictes sagnants, i convida'l a deixar-los a la porta de l'escenari. Potser la nostra humanitat, que s'ha ennuvolat pel dubte, esdevindrà una vegada més una certesa categòrica que ens fa a tots realment qualificats per sentir-nos orgullosos de ser humans i de ser tots germans en la humanitat.

La nostra missió, nosaltres dramaturgs, els portadors de la torxa de la il·lustració, des de la primera aparició del primer actor al primer escenari, és estar a l'avantguarda de l'enfrontament a tot el que és lleig, sanguinolent i inhumà. Nosaltres, i ningú més, tenim la capacitat de difondre la vida. Propaguem-nos junts pel bé d'un món i una humanitat.

Samiha Ayoub